

PORTA FIDEI

Salve Regina,
mater
misericordiae

Overzicht
van de
programma's

p. 10-11

EDITORIAAL

Colofon

Verantwoordelijke uitgever:
Pr. Karlo Tyberghien

Werkten mee aan dit nummer:
Joris Abts, pr. Arthur Janssens,
Philippe Van der Sande, pr.
Karlo Tyberghien

Foto's:
Redactie

Realisatie en vormgeving:
Radio Maria

Druk en verzending:
Halewijn, Halewijnlaan 92
2050 Antwerpen

Abonnementen en gegevensverwerking:

Radio Maria
Sint Reneldisplein 23
3001 Leuven
info@radiomaria.be

Bel ons: 016 41 47 47

Beste vrienden,

Velen van ons zijn grootgebracht in een tijd waarin men soms met angst sprak over God. God was de almachtige en niemand kon goed genoeg zijn om hem te aanschouwen. In de voetsporen lopen van Jezus leek dan ook iets dat enkel was weggelegd voor personen die hiervoor uitverkoren waren. De heiligen waren zij die ons een mooi voorbeeld gaven, maar die ver genoeg van ons waren zodat we zeker niet zouden denken dat ook wij misschien uitverkoren zijn. De heiligen waren de uitzonderingen, de slechten daarentegen behoorden tot de normale klasse. De tijd van angst heeft zich in veel gevallen omgezet in een tijd van

vertrouwen in de goedheid van God die zelfs zo groot is dat er geen sprake kan zijn van straf of vergelding. Iedereen zal wel naar de hemel gaan. De uitverkorenen zijn plots geherwaardeerd tot het normale, en tot de uitzonderingen behoren zij die echt slecht zijn. Vaak zijn het de wereldse media die ons aantonen wie dat zijn, want ook al weten we ergens wel dat God de harten van de mensen kent, toch durven wij die de harten van de mensen niet volledig doorgronden soms tot een oordeel over te gaan. Beide visies behoren niet tot de visie die Jezus weergeeft in het evangelie wanneer Hij ons God laat aanschouwen als een vader. Toch houden beide visies wel een waarheid in. Het is goed om God te aanvaarden als de Almachtige. Als Schepper heeft Hij namelijk zeggenschap over ons bestaan. En als we ons van hem durven verwijderen is Hij gemachtigd om ons altijd terug te laten keren. Gods almacht mag dus nooit een aanleiding zijn tot angst, maar wel tot hetgeen we

een heilige vrees noemen. Dit bestaat erin te weten dat er iemand is die groter is, maar tot wie we zonder angst toch durven – ook al zijn we het niet waardig – te naderen. Denken we maar aan de houding van de heilige Johannes de Doper die zich niet waardig achtte om de riem van de sandalen van Jezus los te maken. Dit zei hij nadat hij had opgemerkt dat er iemand was die groter was dan Hij.

In een tweede fase zou het erkennen van de almacht van God ons moeten leiden tot een immens vertrouwen in Gods goedheid. Niet het valse vertrouwen die erkenning van fouten of zonden wegneemt – zoals de wereld ons graag voorhoudt (behalve dan voor de echte slechten) – maar wel het vertrouwen die ervoor zorgt dat wij ondanks de fouten of zonden altijd weten dat God ons blijft ontvangen en dat geen enkele mens afgeschreven is voor de goedheid van God, zelfs de echte slechten niet.

En hierin ligt de weg naar het Sacrament van de biecht. Het is misschien wel het meest verwaarloosde sacrament. We begrijpen de redenen daarvoor. Al te vaak denkt men aan God met angst, zoals in de oude vervlogen tijden, of men erkent het bestaan van fouten en

zonden niet meer, zoals men vandaag vaak voorhoudt. Dit verwaarloosde sacrament heeft daarom een herwaardering nodig. Wanneer men in nederigheid nadert tot het Sacrament van de biecht dan erkent men dat er iemand is die groter is dan zichzelf, namelijk de Almachtige. Zonder angst, met een groot vertrouwen, erkent men de eigen persoonlijke fouten zoals wij ze alleen kunnen kennen. God die de harten kent, weet dan dat wij vergeving en barmhartigheid verlangen. Die wordt ons altijd gegeven, als we Hem oprecht ontmoeten in dit mooie Sacrament. De biecht is daarom een echte ontmoeting met de Heer. Waarom zouden we ons deze wonderlijke ontmoeting ontfangen? Geen angst, want God is goed, en nederigheid, want iedereen maakt wel eens fouten, zijn de twee basisbehoeften om een stap te kunnen zetten naar de ontmoeting met God die ons zijn barmhartigheid wenst te schenken... in overvloed.

Ze er genegen,

Pr. Karlo Tyberghien

Pr. Karlo Tyberghien
Programmadiirecteur

Oplossing van de puzzel van januari 2020

K	R	O	O	N		F	E	E	S	T	L	I	E	D
E		O		O		A		C		R		R		E
M	A	G	I	E	R	S		W	I	E	R	O	O	K
E		A				E			I		N			E
L	A	R	V	E		N	E	T	E	N		M	I	N
H		T		I				W				A		
A	L	S		W	I	J	Z	E		A	P	N	E	U
A				I		E		E		T				I
R	I	A	N	T		Z	E	T	E	L		M	A	L
		B				U				A		E		E
C	I	S		G	E	S	I	S		S	A	T	A	N
A		O		E				A				E		O
C	L	U	S	T	E	R		G	E	O	L	O	O	G
A		T		O				E		S		O		E
O	P	E	N	B	A	R	I	N	G		E	R	E	N

LITURGISCHE KALENDER FEBRUARI

- OPDRACHT VAN DE HEER (Maria Lichtmis)**
- H. Blasius, b. en mrt. H. Ansgarius, b.
- H. Agatha, mgd. en mrt.
- H. Amandus, bisschop
- H. Paulus Miki en gez. mrt.
- H. Hiëronymus Emiliani H. Josephina Bakhita, mgd.
- VIJFDE ZONDAG DOOR HET JAAR**
- H. Scholastica, mgd.
- O.L.-Vrouw van Lourdes
- H. Gertrudis van Nijvel, mgd.
- HH. Harlindis en Relindis, mgd.
- HH. Cyrillus, monnik, en Methodius, b., patronen van Europa
- ZESDE ZONDAG DOOR HET JAAR**
- Zeven HH. Stichters van de Servietenorde
- H. Bernadette Soubirous, mgd.
- H. Petrus Damiani, b. en krkl.
- Cathedra van de H. apostel Petrus
- ZEVENDE ZONDAG DOOR HET JAAR** (H. Polycarpus, b. en mrt.)
- ASWOENSDAG** - Begin van de veertigdagentijd
- Z. Maria van Jezus, mgd.

CATECHESE OVER DE GEBODEN

Gij zult niet doden. Deel 2

Ferdinand Hodler, De Barmhartige Samaritaan, 1885, Kunsthaus Zürich

Paus Franciscus begon op 13 juni 2018 tijdens de algemene audiëntie op het Sint-Pietersplein met een reeks catecheses over de geboden. We geven u in dit en de komende nummers telkens een vertaling van één of meerdere catecheses.

De paus spreekt in deze catecheses niet alleen over de tien geboden maar ook over de nieuwe wet van Christus.

Dierbare broeders en zusters goedendag!

Vandaag zou ik de catechese over het Vijfde Gebod willen verderzetten; "Gij zult niet doden". We hebben reeds benadrukt dat in de ogen van God het menselijk leven kostbaar, heilig en onschendbaar is. Niemand mag het leven van een ander of van zichzelf minachten. De mens is het beeld van God en is voorwerp van Gods oneindige liefde, in welke staat hij ook ter wereld komt.

In de Evangelietekst die we zojuist hebben gehoord, openbaart Jezus nog een diepere betekenis van dit gebod. Hij stelt dat voor Gods rechterstoel, ook woede tegen de broeder een vorm van doodslag is. Daarom zal de apostel Johannes schrijven: "Ieder die zijn broeder haat is een moordenaar" (1 Joh. 3, 15). Maar Jezus gaat verder, in dezelfde logica voegt Hij eraan toe dat ook belediging en minachting kunnen doden. En toch vinden wij beledigen gewoon. We beledi-

gen als het ware op het ritme van onze ademhaling. Maar Jezus zegt ons: "Stop, want beledigen doet pijn en doodt". Minachting is ook het doden van de waardigheid van een mens. Het zou mooi zijn moest deze lering van Jezus opgenomen worden in de geest en het hart en dat ieder van ons zou zeggen: "Nooit zal ik iemand nog beledigen". Dat is een mooi voornemen want Jezus zegt: "Weet wel, als je minacht, beledigt, haat, dan is dat moord".

Geen menselijk wetboek stelt zo verschillende daden gelijk door ze dezelfde graad van schuldigheid toe te kennen. Maar consequent nodigt Jezus zelfs uit het brengen van de offergave naar de tempel te onderbreken als men vaststelt dat een broeder iets tegen je heeft. Men moet naar hem toe gaan en zich met hem verzoenen. Ook wij, zouden, wanneer we naar de Mis gaan, deze houding van verzoening moeten koesteren ten aanzien van mensen met wie we het moeilijk hebben. Ook wanneer

we over hen slecht gedacht hebben of hen beschimpt hebben. Vaak gebeurt het echter dat, terwijl gewacht wordt op de priester die voorgaat in de Mis, gekletst wordt en kwaadgesproken wordt over anderen. Dat mag men niet doen. Denken we maar aan de zwaarte van belediging, minachting, haat. Jezus stelt ze gelijk aan doden.

Wat bedoelt Jezus met deze verruiming van het bereik van het Vijfde Gebod? Een mens heeft een heel gevoelig leven en een verborgen ik dat niet minder belangrijk is dan zijn lichamelijk wezen. Inderdaad, om de onschuld van een kind te kwetsen, volstaat een ongepaste uitspraak. Om een vrouw te kwetsen kan een koud gebaar volstaan. Om het hart van een jongere te breken volstaat het hem of haar vertrouwen te ontzeggen. Om een man te vernietigen volstaat het hem te negeren. Onverschilligheid doodt. Het is als tegen een ander zeggen: "Voor mij ben jij een dode", want in je hart heb je hem of haar gedood. Niet liefhebben is de eerste stap naar doden. En, niet doden is de eerste stap van beminnen.

In het begin van de Schrift leest men deze verschrikkelijke zin uit de mond van de eerste moordenaar, Kaïn. Nadat de Heer hem gevraagd heeft waar zijn broeder is, antwoordt Kaïn: "Ik weet het niet. Moet ik dan op mijn broer passen?" (Gen. 4, 9).

Dat is de taal van moordenaars: moeten wij op onze broers passen? Natuurlijk wel! We zijn de hoeders, de een van de ander! Dat is de weg van het leven, de weg van het niet doden.

Menselijk leven heeft nood aan liefde. Wat is waarachtige liefde? Dat is wat Christus ons heeft getoond: barmhartigheid. De liefde

die we niet kunnen ontberen, is die van de vergiffenis, die omhelst wie ons heeft kwaad gedaan. Niemand van ons kan zonder barmhartigheid overleven. Allen hebben we nood aan vergiffenis. Dus, als doden betekent iemand vernietigen, opruimen, uitschakelen, dan betekent niet doden: verzorgen, waarderen, omhelzen. En ook vergiffenis schenken.

Niemand mag de begoocheling koesteren: "Ik ben in orde, ik doe geen kwaad". Grondstoffen en planten leiden dat soort bestaan. Een mens niet. Een mens – man of vrouw – niet. Van een man of vrouw wordt meer geëist. We moeten het goede doen dat voor elk van ons bereid is. Ieder het zijne, dat wat ons ten diepste tot onszelf brengt. "Gij zult niet doden" is een uitnodiging tot liefde en barmhartigheid. Het is een roeping om te leven zoals de Heer Jezus, die voor ons zijn leven heeft gegeven en voor ons is verrezen. Ooit hebben we hier op het plein over dit onderwerp samen de uitspraak herhaald van een heilige. Misschien kan het ons helpen: "Geen kwaad doen is goed. Het goede niet doen is niet goed". Altijd moeten we het goede doen. Verder gaan.

De Heer heeft ons bestaan geheiligd. Hij heeft het, met zijn bloed, een onschatbare waarde verleend. Hij, "de leidsman ten leven" (Hand. 3, 15) door wie elkeen een geschenk is van de Vader. In Hem, in zijn liefde sterker dan de dood en door de kracht van de Geest die de Vader ons schenkt, kunnen we het woord "Gij zult niet doden" omhelzen als de meest belangrijke en wezenlijke oproep. Met andere woorden, niet doden betekent: roeping tot liefhebben.

Op 11 februari vieren we het feest van **O.-L.-Vrouw van Lourdes** en op 18 februari het feest van de **H. Bernadette** aan wie O.-L.-Vrouw te Lourdes 17 maal is verschenen.

O.-L.-Vrouw heeft te Lourdes en ook op andere plaatsen gevraagd om de rozenkrans te bidden.

De rozenkrans is een eenvoudig, maar krachtig gebed waarin we het leven van Jezus overwegen.

De rozenkrans wordt iedere dag op Radio Maria gebeden

om 7u05,
om 12u15,
om 19u30
en om 23u30.

Stichteres van de Congregatie van de Dochters van het Heilig Hart van Jezus

DE ZALIGE MARIA VAN JEZUS

Philippe Van der Sande

Maria Deluil-Martiny werd op 28 mei 1841 te Marseille geboren, als de oudste van vijf kinderen. Van haar vader, die advocaat was, erfde zij de edele dapperheid die haar alle moeilijkheden op haar levenspad deed overwinnen. Van haar moeder nam zij een vurig geloof over en een grote fijngevoeligheid. De twee krachtbronnen in haar leven waren het Heilig Hart en de Eucharistie. Zij zou haar leven volledig toewijden aan Jezus' Heilig Hart. In 1873 stichtte ze de Congregatie van de Dochters van het Heilig Hart van Jezus. De nieuwe congregatie vestigde zich in een nieuw kloostergebouw in Berchem.

De stichteres van de Dochters van het Heilig Hart van Jezus verbleef verschillende jaren in het klooster in Berchem. Daarna vertrok ze naar een nieuw klooster in Marseille, haar geboortestad. Daar zou ze door een voormalige tuinman - een anarchist - doodgeschoten worden. Ze had paus Leo XIII geschreven dat ze haar leven voor de intenties van de paus wilde geven. God nam het offer van haar leven op 27 februari 1884 aan. Paus Johannes-Paulus II heeft Maria van Jezus op 22 oktober 1989 zaligverklaard. Van 1906 tot aan het vertrek van de zusters in 2014 rustte het lichaam van de stichteres in de basiliek te Berchem.

Haar jeugd: geloofsverdieping en lijden

Maria opende haar hart al van jongs af voor de Heer. Ze werd op een kostschool in Lyon goed voorbereid op haar eerste communie. Ze was toen 12. Al spelend had zij op 14 à 15-jarige leeftijd al een kleine religieuze orde gesticht, compleet

met regel, noviciaat en opdracht. Deze orde van minderjarigen werd echter van hogerhand opgeheven, toen men het ontdekte. Ze beleefde een mooie schooltijd, maar diende regelmatig naar huis terug te keren om voor haar kleinere zussen te zorgen ten gevolge van de ziekte van haar moeder.

(vervolg op p. 11)

RADIO MARIA

Vrijwilliger in de kijker

E.H. Arthur Janssens

Niets liet voorzien dat ik ooit priester zou worden ! Mijn levensloop kabbelde immers rustig verder in de geborgenheid van God. Zonder dat ik het maar kon vermoeden, bereidde Jezus me voor op mijn roeping.

Ik kom – zoals de meeste priesters – uit een gelovig gezin. Gelovig zijn behoorde tot het dagdagelijkse levensritme. Het was erin ingebed.

Mijn ouders waren niet uitermate vroom, wel biddende mensen. Elke zondag was een hoogtepunt in ons dagelijks bestaan. Eerst naar de vroegmis en daarna samen gezellig 'pistoletjes' eten. Daarna kwamen de scouts, waar we – meestal onbewust – met elkaar trachtten om te gaan volgens onze scoutsbelofte :

*“We hebben U, o Jezus, plechtig beloofd,
U altijd te erkennen als Opperhoofd.
Geef dat w' U minnen zouden steeds meer en meer.
Help onze belofte houden, Jezus onze Heer. “*

Het 'Wees bereid' stond in onze harten gegrift ! Dat namen we overal mee, zelfs op school. Later, in het atheneum, leerde ik voor mijn christen zijn uit te komen. We respecteerden elkaar, maar verborgen ons geloof niet. Zo beleefde ik de schoolstrijd op het atheneum. Het heeft me enkele strafstudies gekost, maar tegelijk voelde ik me een strijder voor de Heer. Heel dit gebeuren heeft me getekend en bewuster gemaakt. Ik zou nooit de keuze hebben gemaakt om naar het seminarie te gaan, als ik maar had vermoed, dat iemand me zou hebben 'gepusht'.

(vervolg p. 10)

Helpt u Radio Maria in haar missie het evangelie van Jezus
Christus te verkondigen in heel ons land?
Aarzel niet ons te steunen.

RADIO MARIA

BE49 7333 7333 7771

Luister naar
via de digitale radio
via **telenet** kanaal 912
of online op
www.radiomaria.be

RADIO MARIA

DAB+
Digital Audio Broadcasting

06:00	Meditatie (Pater Jan Bots)	
06:30	Lezingendienst	
07:00	Angelus	
07:02	Rozenkrans	
07:30	Muziek (maandag tot vrijdag) - Bijbellezing (zaterdag & zondag)	
07:45	De ochtend bij Radio Maria (behalve op zaterdag en zondag)	
08:30	Lauden	
09:00	H. Mis	
	op zondag om 10u voorafgegaan door 'De rots in de branding': 8u50	
09:50	Catechismus	

10:30		
	Maandag	De Kerk leeft (Nele Uytterhoeven)
	Dinsdag	Radio Maria telefoneert (Nele Uytterhoeven)
	Woensdag	Radio Vaticaan Live (Kevin Colle) - aansluitend na de H. Mis
	Donderdag	De rots in de branding (Jos Decock)
	Vrijdag	Herhaling van donderdag 20u
	Zaterdag	Nonkel Pater achterna

11:30	Het Woord spreekt: lezing en bezinning van de H. Schrift	
12:00	Angelus	
12:05	Middaggebed	
12:15	Rozenkrans	
12:40	Het heiligenverhaal van de dag	

13:00		
	Maandag	Radio Maria op bezoek (Omer Laermans) Gebedsgroep Biddende Moeders
	1e en 3e: 2e en 4e:	
	Dinsdag	In gesprek met een religieuze Het inzicht* Kerk in nood Op bedevaart met Maria (Jos Decock)
	1e: 2e: 3e: 4e:	
	Woensdag	
	1e en 3e: 2e en 4e:	
	Donderdag	Klassiekuur (Marc en Marie-Christine Van Hoorick)
	Vrijdag	Kruisweg (aansluitende programmatie: zie vrijdag 14u15)
	Zaterdag	Herhaling van woensdag
	Zondag	Herhaling van dinsdag 18u15

14:15		
	Maandag	Muziek
	Dinsdag	Muziek
	Woensdag	Muziek
	Donderdag	De Kerkvaders (Nele Uytterhoeven) Het archief (Kevin Colle)
	1e en 3e: 2e en 4e:	
	Vrijdag	Om 13u45 Langs de blauwe Donau

15:00	Uur van de Goddelijke Barmhartigheid	
16:10	Lezingen uit Lezingendienst	
16:30	Meditatie* (Pater Jan Bots)	
17:00	Vespers	

17:30		
	Maandag	Radio Vaticaan (Kevin Colle)
	Dinsdag	Radio Vaticaan*
	Woensdag	Nonkel Pater achterna
	Donderdag	Radio Vaticaan (Kevin Colle)
	Vrijdag	De week van Radio Maria (Nele Uytterhoeven)
	Zaterdag	Radio Vaticaan*
	Zondag	De week van Radio Maria* (Nele Uytterhoeven)

18:00 Angelus		
---------------	--	--

18:15		
	Maandag	Klassiekuur*
	Dinsdag	Het inzicht (Marleen Caers) Missio werkt (Missio)
	1e en 3e: 2e en 4e:	
	Woensdag	De Kerk leeft* (18u30)
	Donderdag	Herhaling van maandag 13u
	Vrijdag	Klassiekuur*
	Zaterdag	Herhaling van dinsdag 13u
	Zondag	Herhaling van donderdag 20u

19:30 Rozenkrans		
------------------	--	--

20:00		
	Maandag	De rots in de branding*
	Dinsdag	De Kerk leeft*
	Woensdag	Gebed met Sant'Egidio
	Donderdag	Religieuze Poëzie (E.H. Dirk Van der Linden) Rijkdom van het geloof (Diane Kets)
	1e en 3e: 2e en 4e:	
	Vrijdag	Radio Maria telefoneert* (Nele Uytterhoeven)
	Zaterdag	Langs de blauwe Donau*
	Zondag	Klassiekuur*

21:00	(Behalve op zondag) Het heiligenverhaal van de dag, gevolgd door 'Het Woord Spreekt' *	
21:30	Completen	
21:45	Heiligen getuigen	
22:35	Catechismus* (maandag tot zaterdag)	
	Zondag: De kerkvaders (1ste, 3de en 5de week) - Het archief (2de en 4de week)	
23:30	Rozenkrans	

Tussen middernacht en 6u 's morgens hebben er herhalingen van de verschillende programma's plaats.

* Herhaling van eerder uitgezonden programma

(vervolg van p. 7)

Ik was een gelukkige seminarist, ook al hadden we een strenge leefregel, zeker voor een vrije vogel zoals ik. Gewend als ik was voor mijn mening uit te komen. Daar is mijn roeping gerijpt !

Ik had dan wel voor het seminarie gekozen, maar dat was eerder een emotionele keuze. Pas op het seminarie werden me enkele dingen duidelijk. Geloven is op de eerste plaats het beleven van een relatie, eerst en vooral met God en vanuit Hem met je medemensen. Je leert, dat elke relatie ups en downs kent en dat je er dagelijks moet aan werken. Maar Jezus wil het nu eenmaal met ons doen. En hier komt Onze-Lieve-Vrouw in beeld. Zij is ons grote *levensvoorbeeld*. Tijdens mijn jeugd jaren was ik me daar niet zo van bewust. Pas in het seminarie werd dit voor mij duidelijk.

Maria heb ik dan ook meegenomen naar het college. Ook daar was ik gelukkig. Ik kon er mijn priester-zijn beleven doorheen het begeleiden van jonge mensen. Ik vertelde hen over Jezus en over onze levensavonturen met Hem. Zij zorgden ervoor, dat ik met mijn beide voeten op de grond van onze veranderende tijd bleef staan. Doorheen ons samen sporten en op reis gaan leerde ik hen van binnen en van buiten kennen. Dat was mijn invalsweg naar Jezus toe. In Lourdes heb ik hen zo Maria doen ontdekken. Gans mijn openbaar leven vertoefde ik tussen hen tot plots een hartinfarct daar een einde aan stelde.

Als 63-jarige begon ik aan een nieuwe roeping: het leven als priester tussen mensen in een parochie. Ik moet toegeven, dat heb ik ook heel graag gedaan, twintig jaar lang. Ook dat heb ik thans uit handen moeten geven !

Hoe Nele van Radio Maria mij heeft gevonden om een interview af te nemen, blijft voor mij nog altijd een groot raadsel. Langs haar echter gaf Jezus mij opnieuw de kans om te doen wat ik een gans leven zo graag heb gedaan: over Hem en Zijn Moeder en over Zijn onvoorstelbare boodschap vertellen. Ik ben Radio Maria daar enorm dankbaar voor !

LUISTERAARS AAN HET WOORD

Wij feliciteren U en al uw medewerkers met de 8ste verjaardag van Radio Maria. Dank zij Radio Maria groeit ons geloof in God, Jezus en de christelijke, katholieke en apostolische Kerk iedere dag meer en meer.

(...) Iedere dag krijgen wij meer inzicht en vreugde van de liefde van God, Jezus en de Heilige Familie, voor ons allemaal.

Een echtpaar uit Grimbergen

Vooreerst een 'Zalig Kerstmis evenals een zalige Kersttijd'. Bedankt voor Radio Maria, bedankt voor u allen, uw inzet en zoveel meer. Ikzelf, en ik denk velen onder ons zouden zich een leven zonder Radio Maria niet meer kunnen indenken. Het biedt zo'n veelzijdigheid inzake zoveel onderwerpen. Wat heb ik al van vele zo mooie programma's mogen genieten, aangegrepen worden. Nogmaals een grote: DANK U!

Rosita

Dankzij radio Maria ontvangen wij alle dagen de genade: mee te gaan met onze Moeder om ons door Jezus laten te leiden, vernieuwen, genezen... en onze Vader steeds beter te leren kennen.

Luisteraars uit Zonhoven

(vervolg van p. 6)

Op 17-jarige leeftijd volgde zij een retraite, geleid door een pater jezuïet, die beslissend was voor haar verdere roeping. Zij gaat, om nog meer bovennatuurlijk licht over haar verdere levensweg te krijgen, naar Ars waar zij in de biechtstoel de heilige pastoor Jean-Marie Vianney ontmoet.

In 1864 wordt Maria Deluil-Martiny "eerste ijveraarster" van de pas opgerichte erewacht van Jezus' Heilig Hart, waarvan de leden elke dag een vast, door henzelf gekozen uur aan het Heilig Hart toewijden; zij ijvert met medailles, boekjes en plaatjes en maakte een lied ter ere van Jezus' Hart. Er bloeide in die tijd een grote devotie tot het Heilig Hart op. Tijdens een retraite in 1865 werd zij bevrijd van de angstvalligheid waaronder zij leed. Zij schreef uit de werken van Franciscus van Sales de gedeelten bijeen waar hij schrijft over het Heilig Hart. Het jaar daarop wordt – na een preek over het Heilig Hart – pater Calage s.j. haar leidsman. In maart 1867 stierf Maria's jongste zus, vijftien jaar oud. Enkele jaren later, in januari 1872, sterft haar enige broer en in februari haar enige overgebleven zus. Haar moeder was al ziekelijk en vader wordt dement. Maria lijdt hier veel onder.

Alles voor het Heilig Hart van Jezus

In september 1867 hoort ze op een avond in een kerk Jezus zeggen: "Ik word niet gekend, Ik word niet bemind... Ik ben een schat die niet wordt gewaardeerd... Ik wil Mij zielen vormen die Mij begrijpen ... Ik ben een stortvloed die buiten zijn oevers treden wil en waarvan het water niet kan worden tegengehouden: Ik wil Mij zielen vormen die het kunnen opnemen... Ik wil Mij bekkens maken om ze met de waterstromen van mijn liefde te vullen... Ik dorst naar harten die Mij naar waarde schatten

en om Mij het doel te helpen verzekeren waartoe Ik ben gekomen... Ik verlang ernaar alle geweigerde genaden uit te delen. Weet je wat het wil zeggen te aanbidden? Ik ben de enige die werkelijk aanbidt".

"Laten we waken bij eenzame tabernakel- deuren"

In november 1868 legde Maria Deluil-Martiny een akte van overgave aan het Heilig Hart op het altaar, ondertekend met "Maria van Jezus, dochter van Jezus' Heilig Hart".

Stichting congregatie te Antwerpen

Op 19 juni 1873 werd te Berchem bij Antwerpen de sluier opgelegd aan moeder Maria van Jezus en vier medezusters. De volgende dag baden zij na de eucharistie de zeven kruiswoorden en Maria's lofzang. Een nieuwe contemplatieve zustercongregatie was ontstaan.

Maria van Jezus voelt in die tijd een grote verlatenheid. Niet alleen verloor zij haar broer en zussen, was haar moeder zwaar ziek en was haar vader dement; het lijkt haar dat ook God haar verlaten heeft. Pater Calage troost haar met de woorden: "Er is behoefte aan iemand, en dat bent u, die door te lijden de genade verdient voor anderen. Alles in u moet voor de zielen zijn en het is juist uw inwendige leegheid die hen verrijkt. Veel hebt u geleden, maar nog meer zult u lijden. Men moet de zielen voeden met zijn zweet en zijn bloed, hen staande houden met zijn verdriet en hen ondersteunen en dragen met het kruis in zijn hart".

H. Hartbasiliek te Berchem

Interieur van de H. Hartbasiliek te Berchem met hoogaltaar voor alijdurende aanbidding.

Dagelijkse Eucharistieviering om 09:00 (zondag om 10:00)

Angelus

07:00
12:00
18:00
24:00

Getijdengebed

06:30 Lezingendienst
08:30 Laudan
12:05 Middaggebed
17:00 Vespers
21:30 Dagsluiting

Rozenkrans

07:05
12:15
19:30
23:30

Dagelijks 'Uur van de Goddelijke Barmhartigheid' om 15:00

Een bladzijde uit haar dagboek: "God, verwek zielen die uw liefdesgeheimen begrijpen en er zich aan overgeven en geheel hun leven bouwen op de grondslag van deze geest van vereniging, zelfverloochening en slachtoffering" (23 oktober 1874).

Maria als voorbeeld en beschermster

De doelstellingen van haar stichting zijn: aan het Hart van Jezus een ononderbroken eerherstel brengen en bidden voor de paus, de Kerk en de wereld. Aan het Hart van Jezus wordt zonder ophouden dank gebracht voor zijn al te zeer miskende gunsten en genaden, voor zijn grote barmhartigheid jegens de zondaars en vooral voor de kostbare zegeningen die Hij rijkelijk over de priesters en de religieuzen uitstort.

De congregatie neemt de onbevleete Maagd Maria tot voorbeeld en beschermster. Maria van Jezus verwoordt het aldus: "Zo innig mogelijk verenigd met de gevoelens en de gesteldheid van de gezegende Maagd toen deze, staande aan de voet van het kruis, aan Gods gerechtigheid het kostbaar Bloed van haar goddelijke Zoon aanbood voor het heil van de wereld en, toen zij aan het einde van haar aards bestaan, nog geheel opgaande in de herinnering aan het bloedig offer van het kruis,

voortdurend opnieuw bezielde werd door de werkelijkheid van het offer van onze altaren en, zich wijddend aan de belangen van de opgroeiende kerk, deze steunde met haar vurige gebeden en haar verborgen opofferingen".

De zusters bidden de kerkelijke getijden, houden altijddurende aanbidding en volgen de regels van Sint-Ignatius. De constituties werden in 1876 goedgekeurd. Op 17 augustus 1878 werd de nieuwe basiliek van het Heilig Hart ingewijd en meteen aan de zusters toevertrouwd. Op 22 augustus legden de eerste vijf zusters hun eeuwige geloften af. De Congregatie breidde zich verder uit met kloosters in Marseille, Venetië, Hall (Tirol), Schwyz (Zwitserland) en Rome.

De eerste Heilig Hart-basiliek ter wereld in Berchem

In 1868 hebben de Belgische bisschoppen ons land plechtig toegewijd aan het Heilig Hart van Jezus. Toen ontstond het idee om een kerk ter ere van het Heilig Hart te bouwen die het belang van deze toewijding als het ware blijvend zou benadrukken. Er wordt geopteerd om deze kerk in Berchem te bouwen. In 1873 hebben zich immers in een nieuw kloostergebouw aan de De Merodelei een nieuwe congregatie gevestigd. Naast het klooster is er

plaats voor de bouw van een kerk. Meteen zetten twee steuncomités zich in om fondsen te vinden voor de bouw van deze kerk ter ere van het Heilig Hart. In minder dan drie jaar was het kerkgebouw af, volledig gebouwd met sponsorgeld. De eerste steen (een steen uit de Romeinse catacomben van Sint-Callixtus) werd op 8 september 1875 gelegd. Dat jaar wordt de 200ste verjaardag van de verschijningen van Jezus aan de H. Margaretha Maria Alacoque gevierd. In Paray-le-Monial – waar de verschijningen plaatsvonden – wordt de plaatselijke kerk door paus Pius IX verheven tot basiliek om er de bedevaarten en de devotie tot het Heilig Hart aan te moedigen. Het "Paray-le-Monial van België" werd met een document van paus Pius IX op 29 januari 1878 meteen verheven tot basiliek. De zusters van de Congregatie zouden in de aan hen toevertrouwde basiliek onafgebroken gedurende 136 jaar eer brengen aan het Heilig Hart van Jezus, dag en nacht bidden bij het Allerheiligste voor de Kerk, de paus, roepingen, ... Dagelijks brachten zij eerherstel en dank aan het liefdevolle Hart van Jezus.

De basiliek en het klooster werden in 2014 door de zusters overgedragen aan de Gemeenschap Chemin Neuf – een Ignatiaanse, charismatische beweging met passie voor eenheid – in 1973 in Lyon gesticht door pater Laurent Fabre S.J. De Gemeenschap kan haar missies ontplooiën op genadevolle en vruchtbare grond. Jezus dorst nog steeds naar toegewijde zielen die zich volledig aan Hem willen overgeven, Hem naar waarde schatten en zich dankbaar tonen voor al zijn genaden. En vanuit de hemel is de Zalige Maria van Jezus een attente voorspreester voor ieder die in de basiliek komt bidden en vieren.

De feestdag van de Zalige Maria van Jezus (27 februari) wordt nog elk jaar plechtig in de basiliek gevierd.

Dit jaar zal de eucharistieviering voorgedaan worden door pater Aron, jonge priester van de Gemeenschap Chemin Neuf, die sinds september rector van de basiliek is.

Iedereen is van harte uitgenodigd om op donderdag 27 februari om 12 uur de mis in de Heilig Hart-basiliek, De Merodelei te Berchem (Antwerpen), bij te wonen.

Een mooie brochure over de Zalige Maria van Jezus, geschreven door E.H. Piet Penning de Vries S.J., is gratis te bestellen via: **info@radiomaria.be** of telefonisch: **016 41 47 47.**

IN DE VREUGDE VAN DE GEEST

Bisschopswijding van Abt Lode Van Hecke

©Frank Bahnmüller

Op zondag 23 februari 2020 wordt Lode Van Hecke in de Sint-Baafskathedraal van Gent tot bisschop gewijd. De viering begint om 15 uur en wordt geleid door kardinaal Jozef De Kesel. Lode Van Hecke volgt bisschop Luc Van Looy en is de 31ste bisschop van Gent.

Zijn abtsleuze 'In de vreugde van de Geest' wordt ook zijn bisschopsleuze.

Bij zijn intreden in de abdij van Orval was Lode Van Hecke er zich sterk van bewust dat dit nu de plaats was voor de rest van zijn leven. Niets kon hem daar weghalen. Tenzij de paus dan. Tot op een dag, totaal onverwacht, via de nuntius hem de vraag werd gesteld of hij bereid was om Mgr. Van Looy op te volgen als 31ste bisschop van Gent. Na een leven als monnik gedurende bijna 44 jaar, waarvan 12 jaar als abt, moest heel abrupt een pagina worden omgedraaid.

"Je bent ingetreden omwille van God en je gaat weg omwille van God. Dat geeft een grote vrijheid."

Roeping

Al even plots had Lode Van Hecke, door een bezoek aan Orval tijdens de periode van zijn legerdienst, de monastieke roeping ontdekt. Door dit eerder toevallige bezoek aan Orval werd hij er zich sterk van bewust dat deze plaats, de plaats was waar hij thuishoorde. Zoals een bootje dat thuiskomt in de haven. Als jongere was hij er nochtans van overtuigd

geweest dat het moreel onverantwoord was om zich op te sluiten in een klooster terwijl er zoveel nood is in de wereld. Daarom wou hij ook geneeskunde studeren. Dit sociaal bewustzijn heeft hij zijn hele leven bewaard. Zich sociaal engageren betekent voor abt Van Hecke, zoals hij het verwoordt tijdens een TV-uitzending *Kruispunt Kloosterserie* op *Nederland 2* in 2008 'het leven doorgeven'. Dat kan op vele manieren. De plaats om dit te doen is voor iedereen verschillend. Om het leven te kunnen doorgeven is het voor hem noodzakelijk dat men verzoend is met de plaats die eigen is aan iedereen. Zo kan men onbevangen geven. Men hoeft ook niet te geven om iets terug te krijgen. Men hoeft zich ook niet bezig te houden met de vraag of wat men onderneemt ook succesvol zal zijn.

Gebod

Opdracht in de Tempel, mozaïek van M. Rupnik (Centro Aletti), kapel van de Romeinse Curie

2 februari: Opdracht van de Heer

‘Dag van het Godgewijde leven’

“Laten wij ijverig zijn in zelfopoffering en gebed om voor de priesterzielen overvloedige genaden van volmaaktheid te verkrijgen; deze zullen hen doen schitteren als vlekkeloze diamanten op de wonderbare mantel van de heilige Kerk; genaden die hen sterken tegen de woede van de hel en die hen voor God onmetelijke glorie verschaffen.”

“De wereld is niet meer van Hem gediend. In de tegenwoordige tijd schaamt de een zich voor Hem, terwijl de ander Hem haat en veracht; men stelt alles in het werk om Hem uit de harten en uit de maatschappij te verstoten. Laten wij op die miskenning en beledigingen, op die goddeloosheid en haat ons antwoord luid en krachtig doen horen : dat Hij heerse! Want aan Hem behoort het rijk in alle eeuwen der eeuwen en alle volkeren zijn Hem als erfdeel gegeven. Dat Hij heerse onze Jezus, onze Broeder, onze Zaligmaker, Vriend en Bruidegom. Dat Hij vrijelijk heerse in onszelf, zonder enige zweem van terughoudendheid of verdeeldheid; dat Hij heerse over de wereld en de harten van de mensen. Om dat te verkrijgen zullen wij bidden, lijden en ons opofferen; ja, willen wij dagelijks afsterven aan onszelf.”

“Jezus Christus offert Zich elk uur op het altaar. Hij offert Zich, maar Hij wil door ons geofferd worden ... Maar niet alleen moet men Jezus offeren, men moet ook zichzelf offeren, zich zonder ophouden laten offeren met Hem, om aan te vullen wat aan zijn lijden ontbreekt.”

Zalige Maria van Jezus